

המפתח לאושר

ערב פתיחה חגיגי לבקור בישראל

הרצאתם של גשה מייקל רואץ' ולאמה קריסטי מקנאלי.

לרגל היציאה לאור של בעברית של הספר "להב היהלום" שנכתב על ידי גשה מייקל רואץ'.

בתרגומה של ד"ר דבורה צביאלי-לאמה דבורה-הלה

קרית אונו- וואהל סנטר- אוניברסיטת בר אילן

17 במרץ, 2008

את הוידאו של ההרצאה ניתן למצוא

באתר של המכון הישראלי לניהול קארמי

<http://www.KarmicManagement.co.il/>

גשה מייקל רואץ':

אנחנו עוברים בעולם ונוסעים בהרבה מקומות ונותנים את הלימוד הזה בהרבה מקומות בעולם כולו. הלימוד מבוסס על הנסיון שלי, הנסיון העסקי בחברה. כל זה לא יכול היה להתקיים בלי החברה, והספר לא היה קיים אלמלא הנסיון שלי בחברה. וכל הספר הוא על הנסיון בחברת אנדין אינטרנשיונל ומתאפשר בזכות נדיבות לבם ונדיבות רוחם של איה ועופר אזריאלנט. אני מודה להם על עשרים שנה של אהבה וחסד שהם עשו איתי.

(מחזאות כפיים)

באנו מאד עייפים מהטיסה ואנחנו ברי מזל שאנחנו לא צריכים לשלם על המלון כי אנחנו שוהים אצל אילן וגליה. באנו לכאן ואמרנו לאילן וגליה, בבקשה, אנחנו מאד עייפים ובבוקר כאשר אנו עושים את התרגול שלנו, אנא אל תבואו להפריע ולא לדפוק על הדלת. אמר אילן: אני לא אדפוק על הדלת אבל הצפורים כאן מאד רועשות ועושות הרבה רעש.

זה בסדר, אמרתי, אנחנו לא רגילים לצפורים במדבר אין צפורים, אנחנו אוהבים צפורים. אבל אילן הסביר שרוב הצפורים הם בסדר, אבל יש צפור אחת מיוחדת שהיא שחורה ויש לה מקור כתום. הצפור הזו תבוא אליכם כאשר השמש תזרח והיא תדפוק לכם על החלון.

אז זו צפור מאד מיוחדת, זהו סוג של צפור שיש להם בני זוג לחיים והם לא נפרדים כל חייהם. אלא שבן הזוג של הצפור הזו מת. ובכל בוקר הצפור באה ומנקרת בחלון.

כאשר למדתי באוניברסיטה, חילקתי חדר במשך הרבה שנים עם חבר בשם טד שלמד משפטים. טד אהב להתווכח. ובאוניברסיטה שלי היתה דרישה שכל תלמיד ילמד לשחות. וטד אמר שהוא לא מעוניין ללמוד לשחות. והוא איים על האוניברסיטה בתביעה משפטית כי הוא לא רצה ללמוד לשחות והם בסופו של דבר ויתרו לו והוא לא למד לשחות.

בסופו של דבר לפני כמה שנים טד הלך לדוג בנחל קטן, והוא נפל. הוא טבע ומת בנחל. הוא לא ידע לשחות.

באותו לילה היה לי חלום. היתה לו אישה ושני ילדים. והוא דפק על החלון של הבית כדי לנסות לדבר עם בני משפחתו והם לא יכלו לשמוע אותו. בבודהיזם קוראים לזה בארדו.

בארדו משמעו במשך כשבעה שבועות לאחר מותו של אדם, רוחו עדיין מנסה לתקשר עם בני משפחתו אבל הם לא יכולים לראות אותו. אז כששמעתי את הצפור נוקשת על החלון חשבתי לעצמי שזו הדרך שבה היא מנסה להגיע לבן זוגה.

וככה אנחנו חיים בעולם הזה. אנחנו חייבים לאבד את כל מה שיש לנו. ואפילו שהערב הנושא המיועד הוא עסקים. אבל בעולם הזה בצורת החיים הזו, גם אם יש לכם עסק מצליח אתם חייבים לאבד אותו. גם

אם יש לכם משפחה מוצלחת אתם חייבים לאבד אותם, אם יש לכם בן זוג, אתם תאבדו אותם ואתם תאלצו לאבד גם את גופכם.

הבודהה אמר שזאת שגיאה. הקץ של העסק; הסיום של החיים; האובדן של המשפחה כל זה שגיאה, כי אנחנו לא מבינים משהו. אם נצליח להבין את הדבר האחד הזה יש אפשרות שלא נאלץ לאבד את העסק. יש אפשרות שלא נאלץ לאבד את בן הזוג ואפילו יש אפשרות שלא נאבד את חיינו.

ואנחנו יכולים לומר שבעולם שלנו התרבות האנושית קיימת כ-50 אלף שנה; הציביליזציה והעסקים גם הם בעולם שלנו כ-50 אלף שנה. אנחנו טוענים שבמשך 50 אלף שנה כל זה נעשה מתוך שגיאה. במשך 50 אלף שנה כל אחד בעולם נוהג כמו משוגע. ואם נוכל להבין רעיון חדש אחד ויחיד - בלי קשר לדת שלנו, זהו רעיון ולא דת - אם תבינו את הרעיון זה לא משנה לאיזו ארץ, לאיזו תרבות או לאיזה דת אתם שייכים, אם תבינו את הרעיון הזה, לא תצטרכו לחיות כמו הצפור.

השיחה של הערב אינה עצובה. היא שיחה משמחת. זאת שיחה על איך לעשות כסף. על איך להיות בריא וחזק; איך להשיג בן זוג טוב ומשפחה טובה ואיך להתמיד ולהחזיק אותם. זה רעיון חדש שעובד! שעובד בשביל כל דבר. בעסקים ועוד. ואנחנו נדבר על הרעיון האחד הזה ואתם יכולים ליישם אותו בעסק שלכם, להשתמש בו כדי להיות חזקים ובריאים ואתם יכולים להשתמש בו כדי שתהיה לכם משפחה טובה, או שתוכלו למצוא בן זוג או בת זוג טובים; מאחורי כל זה ישנו רעיון שאף אחד לא חייב למות; ונתחיל עם העסקים.

לאמה קריסטי מקנאלי:

ראשית אני רוצה להגיד לכל המתרגמים בקהל משהו. אנחנו תרגמנו לפחות כ-30 קורסים ויותר עד היום. וכל פעם שאנחנו מתרגמים את הקורסים האלה מטיבטית וסנסקריט, דבורה הלה, מתרגמת אותם לכם לעברית. אז אנא הודו לה. היא הסיבה לכך שאנחנו פה.

(מחיאות כפיים)

שלשום הגענו לישראל מאמריקה והיינו עייפים וחסרי שינה; ולא חשבתי יותר מידי על שום דבר וכאשר ירדנו מהמטוס התמלאתי בתחושה של אושר נפלא, שהגעתי לארץ קדושה. לא צפיתי לזה; זאת לא המורשת שלי; זה לא הרקע שלי; לא גדלתי כיהודיה אבל למרות זאת הרגשתי את זה. ואני מלאת התרגשות שאני פה היום.

(מחיאות כפיים)

לקחנו את המזוודות שלנו ושני אנשים קיבלו את פנינו בשדה התעופה; ביקשנו מדבורה הלה שלא יבואו אנשים לפגוש אותנו בשדה התעופה. ידענו שנהיה עייפים אחרי טיסה של 12 שעות ולא ניראה בדיוק כמו "לאמות" יצוגיים (מורים טיבטים). ובכל זאת שני אנשים באו לפגוש אותנו על מנת להסיע אותנו והם נתנו לנו במתנה מגן דוד משובץ ביהלומים.

(מחיאות כפיים)

גם במסורת הבודהיסטית לסמל של המגן דוד יש משמעות מיוחדת עבורינו. וזה היה מיוחד מאד עבורנו לקבל את המגן דוד הזה שאנחנו עונדים.

אז חשבתי מה אני אלמד היום? התפקיד שלי בפסוק הספציפי שאני עומדת לדבר עליו היום זה לדבר על ריקות.

חשבתי על הריקות של המקום הזה; הריקות של ישראל - ארץ הקודש, ועל הריקות של הסמל הזה, של המגן דוד שקיבלתי.

מאחורי הבית של אילן וגליה האדמה עשירה ופורייה כי הם מגדלים עצי זית. חשבתי לעצמי אם אני לוקחת חופן מהאדמה – האם הקדושה של הארץ נמצאת בחופן הזה? הקדושה שאני חשה פה בארץ? אני לא חושבת שאפשר למצוא את הקדושה הזאת בחופן האדמה.

מישהו אמר לי אתמול במכונית שאם נוהגים שעתיים וחצי מגיעים לגבול הלבנוני; אז אני שואלת – האם הקדושה נפסקת כאשר מגיעים לגבול? אם הייתי עומדת כך שרגל אחת בארץ ורגל אחרת מעבר לגבול – האם שני צידי הגוף היו מרגישים שונה? האם אתם יכולים לראות את זה?

אז אם מגיעים לגבול האם רואים הבדל בין שני צידי הקו? האם הקרקע שונה משני צידי הגבול?

ובכל זאת אני הרגשתי אותה, את הקדושה. אני יודעת שהיא נמצאת; מאיפה היא באה ולמה לא כל אחד חש אותה?

התחושה של הקדושה של הארץ שקיבלתי כשירדתי מהמטוס, זה רעיון שנמצא בראש שלי. זה רעיון שנשתל בתודעה שלי כתוצאה מהרבה בריתות קדושות שנוצרו בארץ הזו, מהרבה אנשים קדושים. רשמים מהרבה אמירות; קבוצות; דברים שקרו. זה בא מהתודעה שלי ומהתודעה של הרבה אנשים; אולי גם מהתודעה של האנשים שיושבים פה. אנחנו משליכים רישום של קדושה על המקום הזה ובגלל שהרישומים בתודעתנו כל כך חזקים זה הופך למציאות בשבילנו.

זה אותו דבר בקשר לסמל של המגן דוד. לא ניתן למצוא את המשמעות והקדושה של הסמל בשני המשולשים המשולבים. אם מראים את זה לאדם, לאו דווקא הוא יראה את שני המשולשים המשולבים ואת הקדושה בהם. זה בתודעה שלנו.

כל העולם הוא כך; כל דבר בא מתודעתנו. כל דבר מסביבנו; כל דבר שיש לו משמעות לגבנו; זה פשוט השלכה שיש לנו על איזו שהיא צורה ואנחנו משליכים את זה על הצורה וזה מה שנותן את המשמעות בשבילי. המשמעות לא באה מצד האובייקט - המשמעות באה מצידנו.

וזו המשמעות של הריקות.

אין מגן דוד תלוי על הצוואר. אין ישראל. לא באופן שבו אתם חושבים על הרעיון. לא משהו שקיים מחוץ לכם או נפרד מכם. המגן דוד היחיד שקיים וישראל היחידה שקיימת, הם אלו שבאים מתוך התודעה שלכם.

אז איך אנחנו יכולים להשתמש ברעיון הזה בחיים שלנו? השיחה הזאת היא על כסף ועל עשיית כסף. איך אפשר להשתמש ברעיונות האלה לעשות הרבה כסף?

מה אם הייתי אומרת לכם שהכסף בחשבון הבנק שלכם הוא בדיוק אותו דבר. זה גם רק תמונה בתודעה שלכם?

(צחוק מהקהל)

אה!! כולכם הייתם איתי כאשר דיברתי על מגן דוד וישראל וכולכם הסכמתם איתי כאשר דיברתי על ארץ ישראל והמגן דוד. עכשיו כאשר עברתי לחשבון הבנק שלכם, עכשיו אתם לא כל כך בטוחים.

מיד אני אשתמש בדוגמא אחרת. אנחנו צריכים הרבה הרבה דוגמאות של ריקות לפני שאנחנו יכולים לקלוט את הרעיון היטב בתודעה שלנו.

הנה זה עט. אפשר לכתוב בזה ואתם תופשים את זה בצורה תקפה כעט. מה היה קורה אם היה בא לכאן כלבלב קטן והייתי מנפנת בחפץ לפניו? יש להניח שהיה מנסה ללעוס את זה, לוקח את זה לפינה לשחק עם זה. בשבילו זה כנראה צעצוע, לא עט. שני יצורים שונים רואים באובייקט אחד שני דברים שונים, מי צודק?

אנחנו יכולים לאמר כי לשניהם יש תפישה תקפה; הכלבלב רואה את זה כצעצוע ובשבילו זה צעצוע. ומה אם ננטרל את הפרספקטיביות שיש לכלב על החפץ ואת הפרספקטיבה של בני האדם על החפץ – מה נישאר אז?

אם כך מאין בא העט?

נכון. מהתודעה. אין כאן עט שבא מהצד שלו כלפי, אלא שיש כאן עט שבא מהתודעה. וכאשר אנחנו עוזבים את החדר, ועוזבים כאן את החפץ, החפץ בא איתנו בתודעה שלנו. אתם חושבים זה עט. זה בא מהתודעה; החפץ שמונח כאן הוא אינו עט מצד עצמו; זה בא מהתודעה; כאשר אתם עוזבים את החדר אתם לוקחים את המושג של העט איתכם; העט שנישאר כאן בלי התודעה שלכם הוא אינו עט מצד עצמו.

זאת דוגמא קונקרטיית איך כל דבר בעולמנו הוא ריק.

אין לדבר הזה שום טבע עצמי של להיות עט מצד עצמו.

אבל האם היינו יכולים לראות זאת באופן שונה אם היינו רוצים?

אני מנסה תמיד לדמיין מה היה מלאך רואה אם היה מסתכל על החפץ הזה? אולי הוא היה רואה אמת? אולי היה רואה משהו שיכול להושיע את כל היצורים? אבל האם אתם יכולים לראות זאת באופן כזה? גם אם נתאמץ קשה כאשר אני מסתכלת על הדבר הזה מה שאני רואה זה עט. זה בא מהתודעה שלי אבל אני לא באופן מודע עושה את זה. זה קורא באופן אוטומטי.

מה שזה אומר בשבילנו, אילו יכולנו לפענח מנין באות כל התמונות המנטליות באות למוחנו אז אולי היה באפשרותנו לשנות את עולמינו?

אם היינו יכולים לפענח מנין באו אלינו הדימויים המנטאליים, התמונות המנטליות של לראות דברים מתים סביבנו, של לראות את גופנו מת אז אולי היינו יכולים לשנות את המציאות הזאת.

גשה מייקל:

בחומר הקריאה שלכם בעמוד 6.

יש קדוש בודהיסטי גדול גדול בשם שנטידווה שחי לפני כ-1200 שנה. הוא כתב ספר על בודהיסטיות; בודהיסטוּוה זה אדם שתמיד שמח ותמיד עוזר לאנשים; אז בוודאי שבודהיסטוּוה לעולם לא מתרגז כמעט...

אז יש פרק בספר שנטידווה כתב, בו הוא שואל איך זה שבודהיסטוּוה אף פעם לא מתרגז? כי הבודהיסטוּוה גם הוא פוגש אנשים מרגיזים; אנחנו מתעצבנים והבודהיסטוּוה לא מתעצבן. למה?

ואז הוא אמר צריך להבין מאיפה האנשים המטומטמים באים; מי ייצר אנשים מטומטמים. ולפני 1200 שנה הוא נותן לנו שלוש אפשרות, שלוש דרכים להבין זאת; ואני לא מדבר רק על אנשים מטומטמים אני מדבר גם על כסף.

כאשר אני עזבתי את החברה, החברה היתה עם מחזור של 100 מיליון דולר. איה ועופר כאשר הם התחילו את החברה היה להם חוב של 50 אלף דולר. ועכשיו החברה מגלגלת מחזור של 200 מיליון דולר.

אם ככה חברה מצליחה ואנשים מטומטמים באים מאותו מקום. אני אלמד אתכם מאיפה אנשים מטומטמים באים ואתם תחליטו מאיפה באה חברה מצליחה. מפני שהם באים מאותו מקום. ושנטידווה לפני 1200 שנה אמר.

והנה הרעיון הראשו שהיא מציע לנו, ואני מתכוון לאנשים המטומטמים במקומות העבודה שלכם. לפחות אחד שאתם לא אוהבים. מי שם אותם שם? אם תצליחו לגלות מי שם אותם שם במקום בו אתם עובדים, תוכלו לגלות מי שם את הכסף בחשבון הבנק שלכם. ושנטידווה אומר שיש שתי אפשרויות.

והנה האפשרות הראשונה:

לפני הרבה-הרבה זמן; לא היה כלום. ואז אטום אחד התפוצץ. ואטום אחד הפך לשניים; השניים הפכו ל-4 והארבעה ל-16; וזה היה מזמן-מזמן; עכשיו יש ביליונים של אטומים. והם הולכים ומתנגשים זה בזה באופן מקרי, אקראי לגמרי.

(צחוק)

ואחרי כמה מיליארדים של שנה – זה מה שייצר את ישראל זה ייצר את האודיטוריום הזה. הוא ייצר כל פרוץ סביבנו בא משם. אין לזה הגיון. הכול מיקרי. מפץ גדול. כל מה שאתם רואים, החיים, העסקים, כל מה שרואים זה מקרה אחד גדול.

אפילו היום אם אנחנו מדען קפדן, נגיד את אותו דבר.

והנה האפשרות השנייה:

אם אתם לא אוהבים את הרעיון הזה של מקריות, יש רעיון אחר. יש איש גדול-גדול, יש לו זקן גדול, יש לו שיער לבן הוא חי שם למעלה; הוא משגיח עלינו. זה לא סיפור. זה באמת מה שמסטר שנטידווה אמר. הוא אומר: מייקל רואין' אדם טיפש ואני הולך להרגיז אותו. אז הוא שולח אדם מרגיז למשרד שלי אני לא יודע למה הוא תמיד שם את המטומטם לידי.

וכך בחיים שלי האדם הטוב ביותר שפגשתי, כמעט, היה אימא שלי. היא הייתה אשה מאד יוצאת דופן. בבית שלנו בעיר היא מעולם לא נעלה את הדלת. אמרתי לה "אמא את צריכה לנעול את הדלת". היא סירבה. "אולי מישוהו צריך מקום ללון?" בזמן ההוא כל אחד היה מוזמן אלינו לארוחת ערב. 20 איש. הייתה מאכילה את כולם - לא היה לה אכפת.

במשך שנתיים עבדתי בארגון של מקסיקנים עניים, חקלאים; הייתי מביא 10-15 אנשים מקסיקנים עניים והיא הייתה מאכילה את כולם. ואז שאלה האם אתם צריכים מקום לישון? לפעמים הייתה נותנת להם את המיטה שלה וישנה על הספה.

יום אחד שאלה מי היה כאן בלילה הקודם? אמרתי ברנש חדש לא מכיר אותו כל כך, עובד בחקלאות. ואז היא הוציאה אקדח מהארנק שלה ואמרה לי: "תחזיר לו את האקדח שלו ותגיד לו שלא ישים אקדח מתחת לכרית שלי". יותר מאוחר הסתבר שהיה סוחר סמים והשתמש בארגון של החקלאים כמסווה לפעילות שלו.

יום אחד היא באה אלי ואמרה: אני רוצה להראות לך משהו. מייקל אני רוצה להראות לך משהו. היא פתחה את החולצה. הייתי במבוכה. תסתכל: יש לי סרטן; היא אמרה: אתה חייב לגעת. אל תפחד.

ואז היה לה ניתוח. אחרי 3-4 שנים של כאב איום ונורא היא מתה. ואז חשבתי לעצמי: זה האדם הכי טוב שאני מכיר; היא רק עשתה טוב בעולם, אז למה מתה? למה היא קיבלה סרטן? למה האיש הזה למעלה עשה אותה ואחר כך הרג אותה בכאב? ומה המשמעות של זה? לא יכולתי להאמין בזה. ולכן במיינד שלי יש לי קושי גדול לקבל את האפשרות הזאת.

שנטידווה אומר שיש אפשרות שלישית: הדברים לא קורים במקרה, ואין שם מישוהו ששולט בעניינים. אולי מה שאתה מקבל זה בדיוק מה שעשית לזולת. אולי יש 100% של צדק. כל מה שתעשו לזולת יחזור אליכם. אם תפגעו במישוהו זה יחזור. אם תעזרו למישוהו זה יחזור. ומה אם זה גדל? אתם פוגעים במידה קטנה וזה חוזר בגדול. כמו זה. כאשר אומרים הא זה חוזר ב-הא-הא-הא.

לזה אנחנו קוראים קארמה.

אני מאמין שכאשר אנחנו מדברים על אלוהים, במוחי שלי, הדבר הטוב ביותר שקרה היו עשרת הדיברות של משה. וזה בא מכאן, מארץ ישראל.

אנחנו מטיילים בכל העולם, אנחנו לומדים אלפי כתבים עתיקים סינים וטיבטים. מבין כל אלה עשרת הדיברות זה הדבר היקר ביותר. בגלל עשרת הדיברות אנחנו בני אדם ולא כמו חיות. זה התחיל כרעיון קטן שהלך וגדל. אפילו החוק והדמוקרטיה כולם נובעים מעשרת הדיברות. כל הרעיון של המשפט לא לפגוע באנשים אחרים בא מכאן, מעשרת הדיברות. אפשר לומר שכל הרעיון בעולם של דמוקרטיה ומשפט בעולם, לא לפגוע מאנשים אחרים, כל זה בא מהארץ שלנו. אני חושב שאלוהים לימד אותנו שאנחנו צריכים ללכת בעקבות הקארמה. אם אתם הורגים מישוהו - יהרגו אתכם. אם אתם גונבים משהו - מישוהו יגנוב מכם. ולכן אפשר לקבל את הרעיון של הקארמה; אפילו בבית כנסת או בכנסיה אפשר לקבל את הרעיונות האלו בלי שום בעיה.

זאת אמורה להיות שיחת עסקים.

כל פעם שאנחנו שומעים קארמה יש לנו אסוציאציה שלילית. לא תהרוג; לא תגנוב; אל תיקח אשת איש; הכל אל אל אל.

אפשר להשתמש בזה גם ההיפך; אם אתם רוצים כסף אפשר להשתמש ברעיון של הקארמה.

אם אתם רוצים בן זוג טוב אפשר להשתמש בקארמה

אספר לכם סיפור:

בטיבט כאשר נזיר מסיים 20 שנות לימוד הוא זוכה לתואר גשה. והוא יכול בטיבט לעלות על דרך שנקראת "דרך היהלום". זה כמו בקבלה אני חושב. הולכים לבית ספר מיוחד, לבית כנסת. ואז אומרים: "אתה נזיר 20 שנה אסור שתהיה לך בת זוג - עכשיו אתה גשה אתה חייב להיות עם בת זוג;

כמובן ידעתי על זה בתחילת הדרך. וחשבתי: בסופו של דבר תהיה לי בת זוג. ועשיתי רשימה. היא חייבת להיות מאד יפה. חייבת להיות מאד אינטליגנטית. אולי היתה בתיכון מעודדת. וגם צריכה לדעת טיבטית וסנסקריט עתיקה. ואם אני אזמין אותה לצאת איתי לדייט, אני אשאל את רוצה לצאת איתי? אבל לא לסרט! ל-3 שנים לשתוק במדבר, והיא תגיד כן (כמו בפרסומת) ותעפף ברומנטיות בעיניה.

(צחוק)

- איך אנחנו מייצרים מישוהו כזה?
- איך מוצאים אדם כזה?
- איך אפשר לפרסם דבר כזה?
- גם בעיתון של הווילג' אי אפשר לשים מודעה כזו.

• (צחוק)

אבל אם אתם מבינים קארמה; אפשר ליצור את זה. אתם מעצבים אותם.

עושים רשימה של כל מה שאתם רוצים ואז שואלים את המורה שלכם: מה הקארמה ליפה? מה הקארמה לאינטליגנטית? מה הקארמה לאחת שיודעת טיבטית? מה הקארמה לאחת שתסכים לשתיקה של 3 שנים במדבר?

(צחוק)

מה הקארמה לעשות מאה מליון דולר?

קארמה זה לא דווקא דבר שלילי; למעשה זה דבר טוב.

אתם עושים רשימה איזה סוג עסקים אתם רוצים. תחליטו כמה כסף אתם רוצים, תחליטו איזה בית אתם רוצים. תחליטו כמה חזקים אתם רוצים להיות, כמה צעירים אתם רוצים להישאר, ואז תמצאו את הקארמה לדברים האלה וזה קל. פשוט עושים את זה.

(מחייאות כפיים)

אני חושב שנעשה עכשיו הפסקה. יש כיבוד בחוץ. ויש את הספר **להב היהלום** שתורגם לעברית ואנו נחתום על הספר פה. מחר יש תוכנית עסקית של יום מלא. הערב נספר לכם מעט איך עושים 100 מיליון דולר, אבל מחר נלמד אתכם יותר בפרוט. יש סמינר של שש שעות שיתן לכם יותר פרטים.

(הפסקה)

דבורה הלה

מחר יש סמינר על איך עסקים עובדים בתאטרון גשר. ניגשו אלי אנשים בהפסקה ושאלו אותי שאלות לגבי עסקיהם. מה לעשות? כן לעשות? כן לחתום? לא לחתום?... ועל זה אנחנו נפרט יותר מחר ויהיו לנו עוד שיחות על עסקים שתהיינה פתוחות בתרומה בבית הצנחן בשבוע הבא ובשבוע שאחריו. ועוד הרבה פעילויות. לאחר שנחזור לדיאמונד מאונטיין, יש קבוצות שונות במקומות שונים בארץ. אתם מזמנים....

לאמה קריסטי:

כאשר סיימתי את האוניברסיטה התכוונתי ללכת ללמוד לתואר מתקדם. היו לי תכניות להיות פרופסור באוניברסיטה או משהו מעין זה. אולי ללמוד שפות. אבל כשהלכתי לאוניברסיטה רציתי וניסיתי ללמוד את האמת על החיים. אחרי 4 שנים סיימתי והרגשתי שאני עדיין לא יודעת דבר. הם לא לימדו שם מה

שחיפשתי להבין. אני רציתי להבין איך העולם הזה באמת עובד? רציתי לדעת למה אנשים סובלים? ולמה אין ביכולתי לעזור להם? באוניברסיטה לא למדתי שום דבר על זה.

אז החלטתי לנסוע להודו. כי שמעתי שזה מקום רוחני חשבתי אולי אני אצליח ללמוד איך העולם באמת מתפקד.

אבל לא פגשתי הרבה הודים בהודו. את מי פגשתי בהודו? פגשתי ישראלים.

(צחוק)

בכל מקום פגשתי ישראלים והם לימדו אותי על החיים. חקרתי וגיליתי שבכל רגע נתון יש 40 אלף ישראלים בהודו. 40 אלף יחסית לגודל המדינה זה כאילו יש לכם שם עוד מדינה. הסיבה שפגשתי את כל הישראלים בהודו, היא כי הם היו באותו מסע חיפוש שאני נמצאתי.

המדינה הזאת (ישראל) היא מאד מיוחדת בהרבה אופנים שונים. אבל האופן היקר ביותר שבו היא מיוחדת אולי לא נראה לכם כיקר כל כך.

לטיבטים יש אימרה – "במוקדם או במאוחר החיים הסובלים האלה יופיעו בפנינו כמו שהם, בצבעים האמיתיים שלהם." ויש לכם מזל גדול אם זה קורה מוקדם יותר בחיים שלכם.

כל אחד במדינה הזאת, את מי שלא תפגשו, יגיד לכם שזה עתה מישהו יקר מת לי. כל אחד יודע מה זה שכול; אתם יודעים על עובדות החיים, אתם יודעים על הכאב; אתם לומדים על הדברים האלה מגיל מוקדם מאד. מגיל 12; בארץ שלי אפשר להסתתר מהדברים האלה הרבה זמן. אלא שאז זה כמעט מאוחר מדי.

אתם יודעים שהחיים האלה לא ממש עובדים. אתם רואים אנשים טובים סובלים אנחנו רואים אנשים טובים שמתים. ואז שואלים את עצמינו את השאלה החשובה - למה; וזה תחילת הדרך לשינוי, וזו תחילת הדרך. אני לא רוצה לראות את אהובי סובלים. לא רוצה לראות אנשים שאני אוהבת מתים. וחוזר מזה אני גם רוצה אהבה וכסף.

ואז מתעוררת שיחה יותר על ריקות. ואנחנו מתחילים לחשוב - מה אם באמת כל העולם הזה בא מהתודעה שלי? מה אם כל אדם כל דבר שאני רואה או פוגשת הוא בעצם תמונה של התודעה שבאה ממני?

מאיפה באות התמונות האלו?

אני חייבת ללמוד מאיפה באות התמונות האלה, כי אני עייפה מהתמונות מהרעות. אני רוצה תמונות טובות, טהורות, עולם טוב וטהור.

אז אנחנו נדבר איך נוצרות התמונות בתודעה שלנו וזה בעצם המנגנון של איך קארמה עובדת.

יש קארמה ויש ריקות והם בעצם שני צדדים של אותו המטבע.

ריקות – פירושו שאין לשום דבר שום טבע עצמי; העט הזה הוא לא עט כאן בחוץ.

קארמה זה ההיפך - כל דבר שאני רואה באמתמונה מנטאלית מהתודעה שלי. העט נוצר על-ידי, נוצר על ידי התודעה שלי; התמונה הזו שאני רואה של העט באה מהתודעה שלי. אז אתם רואים איך התמונות הולכות יד ביד. הקארמה והריקות הולכים יד ביד.

מנין באו התמונות?

התמונות באו ממהו שעשיתם או שאמרתם או חשבתם בעבר.

אם הייתה לכם המחשבה הכי קטנה מעצבנת על בן-זוג שלכם (לא שזה קורה לי אי פעם).

(צחוק) המחשבה הזאת היא זרע בתודעה. אתם שומעים את עצמכם חושבים את המחשבה. והתודעה פועלת כמו מקלט וידאו שמטביע רישום בתודעה והרישום הזה כמו זרע שמתחיל לגדול.

זה כמו לזרוק אבן לתוך הבריכה ונוצרים מעגלים של גלים. הרישום הזה זה כמו לזרוק את האבן לבריכה. הוא גדול הרבה מעבר לגודל המקורי שלו. ולא רק שבאות עוד מחשבות מעצבנות. כיון כששותלים זרע של מחשבה מעצבנת זה מייצר עוד מחשבה מעצבנת. אלא שזה הולך הרבה יותר רחוק.

זה יוצא לעולם; זה מתחיל לייצר את העולם; זה מתחיל לייצר אנשים עצבניים וכעוסים מסביבך, וזה מייצר את הכעס עצמו. הזרע הקטן הזה די בו כדי שנראה ימים ושבעות של כעס בעולמנו. במחשבה אחת כעושה יצרתם את עתידכם.

ולחיפך. אתם יכולים לחזור אחורה ולראות מה היה עברכם לפי מה שאתם רואים ברגע זה בעולמכם. אם אתם רואים הרבה אנשים כעוסים סביבכם אתם יכולים להיות בטוחים שבאיזה שהיא נקודה בעבר אתם שתלתם מחשבות כעוסות. וזה תמיד נכון.

החוק הזה של סיבה ותוצאה אין לו יוצאים מהכלל. הוא לעולם לא מכזיב. אם שותלים מחשבה כועסת לבטח יבוא כעס בעולמכם. וזה יכול להיות מאד מדכא. מפני שאני חושבת שכל עיראק זה הכל באשמתי האם זה נכון?.

בעולם שלי, אם אני רואה אלימות וכעס, בעולמי אם אני רואה שארצי פועלת באלימות כנגד אחרים שפעלו באלימות נגדנו, והכול מופיע בעולמי, מאיפה זה בא?

מצד שני על ידי כך שאני לוקחת את האחריות כולה על עצמי – זה אומר שיש לי את כל הכוח לשנות את המצב.

אם נכון שהכול בא ממני – אז אני יכולה להפסיק את זה.

אם זה לא היה בא ממני, אם זה היה שם בחוץ; זה כל כך ענקי שאין לי שום סיכוי.

אני לא יכולה לטוס לעיראק ולשכנע את כל מי שמעורב במלחמה להפסיק לעשות מלחמה. ובו בזמן גם להיות בווינגטון ולשכנע את כל האנשים שמה להפסיק לעשות מלחמה. אין לי מספיק גופים.

אבל אם זה בא מהתודעה שלי, כל שאני צריכה לעשות זה לשנות את ההתנהגות שלי, את המחשבות שלי, והעולם שלי ישתנה באופן דרמטי.

מה שאני צריכה בעצם ללמוד, זה מה הדבר שגורם לאלימות בעולם שלי ואז לעצור את ההתנהגות הזאת אצלי.

זה לא כל כך קל כמו שזה נשמע.

יש לי הרגלים מושרשים של הרבה שנים להתרגז; מה שאנחנו עושים אנחנו מתחילים לעבוד עליהם יום אחרי יום.

מישהו לידכם עושה משהו מעצבן אתכם, וזה לא שהוא מעצבן מצידו הוא ועולה לכם הרצון להגיד משהו שלילי. אתם מרגישים שאתם רוצים להתרגז. ואז אתם זוכרים. לא אני לא רוצה אלימות בעולמי. ואז פשוט מפסיקים.

ואת המאמץ הזה להפסיק את הכעס אתם מקדישים להפסקת האלימות בעולם. והמאמצים הקטנים האלה הם אשר ישנו את עולמכם באופן דרמטי כיון שזה לא משהו שבא מבחוץ זה בא מהתודעה שלי.

(מחיאות כפיים)

גשה מייקל

אנשים ניגשו אלי בהפסקה ושאלו שאלה טובה בזמן שחתמנו על הספרים. וזה משמח אותי כי זאת שאלה קשה. אמרו לי אתה מדבר על קארמה. אמרת שיחזור אלינו מה שאנחנו עושים לזולת. אז למה אימא שלך קיבלה סרטן?

קארמה היא כמו זרע. מה שאתם עושים לזולת נישתל בתודעה שלכם. בבית של אילן יש עצי זית מאד יפים; ואז אנחנו חושבים לעצמנו: אנחנו גרים במדבר באריזונה, נחטוף את אילן וגליה, ניקח אותם לאריזונה והם ילמדו אותנו לשתול עצי זית באריזונה. מכיוון שגם אם יש לכם זרע של זית אם לא תשתלו אותו באדמה הוא לא יגדל. הם נתנו לנו כמה זיתים וחשבתי אני יכול לקחת את הזרע לאמריקה אבל אני לא יודע איך שותלים. אני לא יודע איך מטפלים בהם; אני לא יודע איך לזרז את הצמיחה שלהם. אולי יש לעצים בעיות מסוימות או ידע מיוחד שצריך לדעת, אין לי ניסיון בלגדל עצי זית.

אם אתם רוצים להצמיח חברה של 100 מיליון דולר, אם אתם רוצים להצליח בזוגיות, צריך לדעת מה לזרוע; פעם הייתי שמן ולא מאד בריא והיום אני כמעט בן 60 ויותר חזק ממה שהייתי כשהייתי בן 30.

(מחזאות כפיים)

לפני יומיים היינו בשיעור יוגה בניו יורק; אולי 80 תלמידים, ראשית כולם בנות, שנית כולם בנות 25; אני הרגשתי קצת מוזר, אבל למעשה היוגה שלי עלתה על שלהם. איך מצמיחים את זה? צריכים להיות גננים. צריך ללמוד איך שותלים קארמה; אם אתם אנשי עסקים ורוצים להצליח בעסקים ושמתם הרצאה של שעה מלאמה קריסטי ואתם נותנים כסף להרבה אנשים - זה עדיין לא יביא את הצמיחה. גם אם אקח את הזרעים של הזיתים שאילן נתן לי לאריזונה זה לא יצליח; חייבים ללמוד איך לשתול את הזרע.

גם אם אתם אנשים נחמדים שפועלים בטוב לאחרים. תהיה לכם נקודת שבירה; יכול להיות שמישהו ידחוף וידחוף אתכם לגבול שלכם ואתם תשברו. אם אתם באמת מבינים קארמה אתם יכולים להשיג כל דבר לעצמכם.

הספר הזה היום מופיע ב-20 שפות. אנחנו לא עשינו שום דבר. היינו במדבר 3 שנים. ותירגמו את הספר בכל העולם ללא ידיעתנו. כאשר יצאנו מהמדבר, אנחנו החלטנו שאנחנו רוצים להקים אוניברסיטה אמרו לנו שזה לא יעבוד. אתם חייבים 2 מיליון דולר, אתם צריכים רישוי מהשלטונות. וכעת יש לנו כ-1000 אקרים, ואחרי 3 שנים אנשים מגיעים מכל העולם מכל 5 היבשות בעולם. ואין שכר לימוד ואנחנו מריצים את זה בלי שום כסף. כי אנחנו מבינים איך שותלים קארמה.

מישהו ניגש אלי וביקש שאדבר על אלימות בטיבט. השבוע נהרגו כמה מאות טיבטים בהרצאה; הרבה שואלים איך זה טיבטים שלא אלימים נהרגים. אם קארמה נכונה איך זה? ראיתי הרבה אנשים שנותנים כסף והעסקים שלהם לא מצליחים. אימא שלי דאגה להרבה אנשים וקיבלה סרטן. אני יכול לקחת את הזיתים של אילן וגליה ולשים כאן והם לא יצמחו.

מכיוון שהקארמה זה בתודעה; זה לא מה שאתם עושים, זה לא מה שאתם אומרים או חושבים; הקארמה זה בלבכם, איך אתם מרגישים לגבי העשייה הזאת. אתם יכולים להגיד: אנחנו לא אלימים. אולי אשתך צועקת עליך ואתה אומר: אני לא אלים, אני לא אצעק בחזרה, אני אפילו לא אקרא לה טפשה. אני מאמין בקארמה; אבל בלב? אם זה בא מכעס - הכעס גורם לאלימות; הקארמה המנטלית היא הרבה יותר חזקה מקארמה של עשייה ודיבור.

אתם לא יכולים לשפוט אחרים; הם יכולים להיראות נדיבים או להיראות כעוסים או להיראות אלימים, הם יכולים להיראות לא אלימים; אין לכם מושג מה בליבם? אינכם יודעים למה אנשים עושים מה שהם עושים? אם הלב טהור, אם אתם אוהבים את האדם השני באמת, לא מן הפה ולחוץ. לא מהידיים. אם אתם באמת אוהבים אותם מהלב הכול יצליח. יהיה לכם כסף. תהיו בריאים, יהיו לכם נעורים; שלווה; שלום.

הדבר החשוב ביותר זה הלב או התודעה. כאשר לומדים לראשונה איך שותלים קארמה (לא עצי זית) עושים בהתחלה הרבה שגיאות.

שאלתי את אילן איך קוטפים את הזיתים מהעץ? הוא אמר השנה קטפנו במכונה. יש לנו 600 עצים וזה לקח 4 שעות. שאלתי למה אמרת השנה? הוא אמר בשנה שעברה קטפתי אותם בעצמי וזה לקח חודש.

אתם מבינים כאשר אתם שומעים לראשונה את הדברים האלה על קארמה תעשו הרבה שגיאות. בהתחלה התהליך יהיה מאד איטי; אבל אם תמצאו מורה טוב, שמדבר עברית ואוהב ללמד אנשים ללא תשלום... אם תמצאו אשה חכמה, אז אתם יכולים לבוא וללמוד וזה בדיוק כמו ללמוד איך לגדל עצים.

מהרגע הראשון נגיד לכם את הדבר הבא ואנחנו יכולים לחסוך לכם הרבה זמן אם תזכרו דבר אחד. בעסקים, זה לא רק שאתם צריכים לתת, לא רק שאתם צריכים לתת הרבה כסף; למרות שאתם צריכים זה לא כל כך שאתם צריכים לדבר על קארמה; הכי חשוב שבליבכם אתם צריכים כל הזמן לקוות שאחרים יצליחו. תמיד תחשבו איך אני יכולה לגרום לכך שאחרים יצליחו. אז אתם אולי תנסו ותעשו הרבה שגיאות בידיים ובפה. אבל אי אפשר לעשות שגיאות בלב. וזאת הקארמה האמיתית הכי עוצמתית; אני רוצה שאנשים אחרים יצליחו. וזה קל. וזה כיף וזה גורם לי אושר; זה הקורס הראשון בקארמה.

(מחזאות כפיים)

לאמה קריסטי

גשה מייקל הראה לכם איך מתחילים לתרגל; אבל מה בסוף; איך זה נראה בסוף?

אני אתן לכם תמונה איך זה נראה אם אתם מגיעים לשלמות באמנות של הקארמה.

אתם רואים את העט. החלטנו שזה בא מהתודעה שלנו. אז מה בקשר למקל הזה?¹ הוא בדיוק אותו דבר כמו המקל הזה – גם המקל הזה בא מהתודעה שלנו. כאשר מתחילים להביא לשלמות את האומנות של לחיות על פי חוקי הקארמה, אז המקל הזה מתחיל להשתנות בשבילכם למשהו שונה. התפישה של הגוף שלכם, אשר כל הזמן נמצא בתהליך מתמיד של בליה וכליה – התפיסה הזו מתחיל להשתנות.

כיוון שהבשר והדם והקמטים שמתווספים בכל יום, התפישה שלכם של הגוף שלכם גם היא באה מהתודעה שלכם. כאשר מתחילים לחיות יותר ויותר על-פי חוקי הקארמה, הגוף הזה הופך למשהו טוב יותר מגוף. אנחנו קוראים לזה "מלאך", אתם מתחילים להשתנות ולהפוך למלאך; הגוף שלכם מתחיל להפוך לאור. בתודעה יש רק מחשבות יפיפיות. כל בן אדם שאתם פוגשים אתם אוהבים בטרופ, כל מה שאתם רוצים זה לעזור להם. הגוף שלכם יותר לא צריך למות. הוא הופך לגוף שאי אפשר לפגוע בו ולהרוס אותו. במצב זה אתם הופכים ליצור שבאמת יכול לעזור לאנשים אחרים.

אני אגיד לכם סוד. זה מה שאנחנו רוצים ושואפים. כל מה שאנחנו רוצים זה לעזור לזולת. זה הדבר היחידי שעושה אותנו מאושרים. זה הדבר היחיד שגורם לנו אושר. ואז אתם הופכים לישות שיכולה לעזור למליוני יצורים וזה מביא מטר של אושר מושלם. וזה לאן שדברים האלה לוקחים אותנו. זאת האבולוציה האולטימטיבית; זה נקרא להגיע לגן עדן להגיע לאלוהים.

תודה

(מחיאות כפיים)

גשה מייקל:

אני רוצה להודות לדבורה הלה.

(מחיאות כפיים)

דבורה הלה-

אני רוצה להודות ללאמות שלנו. זה היה נפלא ואני רוצה להודות על הזכות שיש לי.

אנחנו לא מרבים היום במילים אבל יש פה צוות של כמה אנשים שעבדו במסירות יום ולילה במשך כמה חודשים כדי שזה יקרה. במסירות שלא תאומן באהבה אין סופית ללא כל תמורה. אני ישבתי בארצות הברית ועשיתי את הלימודים שלי והם עשו את כל העבודה במסירות שלא תאומן. אני לא יודעת למה אני יושבת פה והם יושבים שם.

בנוסף הערב הזה הוא אומנם פתוח אבל יש לנו הוצאות. האולם הזה עולה כסף, להטיס את כל המורים עולה כסף, הפרסום עולה כסף ובלבנו היינו רוצים לאפשר למורים שלנו להעביר את כל הלימוד המדהים הזה בעולם כולו מגדיבות ליבנו. אז יש קופסא לתת לנו תרומה ונודה לכם אם תעזרו לנו ובגדיבות רבה ונודה לכם אם תוכלו לממן גם אדם אחר שאולי לא יכול.

ונודה לכם אם תעזרו לנו בגדיבות ליבכם אחרי שהבנתם איך קארמה עובדת ואתם עושים את זה עם כוונה טהורה של לעזור.

אז תודה רבה לכם.

(מחיאות כפיים)

---

¹ לאמה קריסטי מצביעה אל הזרוע שלה